

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

IV. Quia finem mundi differt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

Hæc est ut loquitur *Richard. à s. Victore cap. 39. in Cant.* Mediatrix, & media inter Divina & humana. Ut *Epiphan. orat. de laudib. B. Virginis.* Mediatrix cæli, & terræ, quæ naturaliter unionem peregit. Ut *s. German. orat. de Præsent. B. Virginis.* Ablatio lachrymarum nostrarum. Ut *Andreas Cret. serm. 2. de Assumpt.* Fideiussio pignericitia Divinarum reconciliationum, Currus Dei decies mille millibus multiplicatus, quia millia locupletum adduxit ad Deum carne tectum. Ut *Buteo in hymno.* Pons homines à terra in cælum traducens. Ut *Ephrem in laud: B. V.* Salus firma omnium Christianorum ad eam recurrentium. Ut *Gregorius V 11. lib. 8. Epist. 21.* Salus omnium electorum.

Proinde salutemus eam cum *Andr. Cretens. orat. de Annunc.* Gaude Maria lætitiæ instrumentum, per quod gaudium iudicij commutatur. Gaude Divinum propter Deum & homines conciliationis Perfugium.

4. Quia finem mundi differt.

Dixit alicubi *s. August.* Mutat Deus tempora, sed non mutat consilia, permittit se exorari in nostrum bonum, minatur vulnera, & facit clementiam, ostendit se mundum velle perdere, & Mariæ precibus ejus interitum differt. *Thomas de Kempis de disciplina Claustr. cap. 14.* Nisi Maria quotidie cum Sanctis in cælo pro mundo oraret, quomodo mundus stare posset, qui tam multis peccatis Deum offendit, & tam parum se emendat? certè jam ad exitum disponebatur, & Mariæ precibus conservatus.

Rem fusiùs prosequar, quam *Cartagena Spinellus, & alij* ad laudem Virginis prosequuntur, & *Spinellus* quidem in edit. *Neapol. fol. 208. seu cap. 16. n. 20. A. D. 1112.* terræ motu inaudito multæ Ecclesiæ & Civitates subversæ sunt. Leodium vim aquarum passum. Sanguinæ nubes conspectæ. Anno 1113. 9. Kalend. Maij tanta nix circa Tornacum cecidit ut etiam silvas fregerit. Anno 1117. apud Ravennam & Parmam Junio mense 3. Idus in agris & intra mænia sanguine pluit ad mediam noctem cælo sereno, & stellis lucentibus, decimâ 4tâ lunæ facta eclipsis, sed contracto orbe multis coloribus, sed maximè sanguineo pænè totâ horâ suffusa. 13. Kal. Jan. 1. noctis horâ igneæ acies in acie à septentrione in ortum procurrentes apparuerunt, per totum deinde sunt dispersæ cælum. *Hæc ex Nauclero.* Illa verò eclipsis contra naturam fuit, nam una die citiùs, quàm per naturam fieri posset. *Ex Baronio tom. 12.* Apud Longobardiam per 40. dies duravit terræ motus. A. D. 1117. Villa una grandis de suo loco, in alienum transijt. Mediolani Viri Patritij cùm sub quadam turri consultarent, omnes audierunt unum è sui medio evocari ignorâ

voce, rogarique ut festinè exiret & cùm tardaret persona quædam apparuit, quæ ab eo prece obtinuit, ut exiret; illo egresso mox turris omnes obruit. *Hæc ex Regio Dodechinus Germanus qui eo tempore vixit, addit quæ sequuntur.*

Anno 1117. in Octava S. Joannis Evang. terræ motus terribilis inter diem & noctem bis per totum orbem excitatus, qui ædificia obruit, & vix homines evadere potuerunt, qui tamen motus magis in Italia sævijt, ut homines omninò crederent diem ultimum adesse; nam villæ & civitates cum incolis hauriebantur terrâ, montes cum fragore intolerabili scindebantur, flumina subito evanescebant, ficosque alveos exhibebant, sed fluvius Padus de suo cubili in modum fornicis se extulit ut inter terram & aquam visui pateret iter, deindè tanto impetu in alveum recidit, ut sonitus relabentis ab aliquot milliariibus exaudiretur. Cùm hæc fiunt indicitur triduana oratio cum jejunio per totam Italiam, quæ dum finiretur infantulus jacens in cunis Cremonæ anticipante naturam voce matrem locutus. Visum sibi Dei Genitricem Mariam ante tribunal Christi stantem & instanter orantem, ut Judicium differret quod decreverat propter peccata populi, & statim infans obmutuit, & non nisi debita ætate prolocutus.

Nihilominus mansit in iisdem sceleribus mundus, nam inter alia mala Henricus IV. Imp. Anno 1118. Burdinum Antipapam, Gregorium Octavum vocatum contra Gelasium 11. erexit, sed Deus plagas rursus aggravavit: Nam eo anno Mosâ fluvius juxta Abbatiam, quæ dicitur Sustula, quasi in aère pendens, fundum suum visus est deseruisse. *Hæc in appendice ad Sigebertum.* Tertio nonas Jan. Italia motu inaudito concussa adeò, ut turres & mænia procubuerint; lampades verò in templis nullo flante vento circumferebantur; arbores radicitus evulsæ exiliebant, infans locutus, tristia & portentosa quædam dixit, 3. Kal. Febr. tremenda tonitrua, grandines, fulmina. *Hæc Sigonius.*

Cæsarius vero Cisterciensis scribit hoc suo tempore accidisse *lib. 7. cap. 2. apud Spinnell. cap. 16. n. 20.* Cùm sacrum in quodam templo haberetur, vehementer imago Dei paræ sudare cepit, usque ad defluxum guttarum. Aderat Energumenus, qui exclamavit. Quid statis admirantes? Filius Mariæ tetenderit manum ad feriendum, quam si illa non tenuisset mundus jam minimè subsisteret. *Idem lib. 7. cap. 2. reliquit quem scribebat Anno 1222. Idem lib. 12. cap. 58. hoc habet.* Quendam Monachum Cisterciensem nomine Wilhelmum in excessu mentis apud tribunal Christi stetit, aderam ad dexteram Judicis Angelus cum tuba, quâ jussus à Christo clangere, ad quem clangorem non fecus mundus, ac folium in arbore contremuit, cumque secundò clangere juberetur, Mater misericordiæ, sciens si secundò tubâ caneretur mundi affuturum finem, cæteris Sanctis tacentibus, ad pedes Christi se abjecit Deprecatricem.

Similem

Similem visionē refert *S. Anton. 3. parte historie tit. 23. cap. 5. parag. 63.* Ubi Christus bona & mala mundi diserevit, ac multò plura advertit mala, subito tanquam globum unum furiosè mundum projecit, adjecto horribili illo psalmi maledicto: *Cum judicatur exeat condemnatus.* Tum qui vidit exclamavit: Sancta Maria succurre miseris. Collegit mundum projectum S. Virgo, & dixit. Sine Fili mundum quem proprio sanguine redemisti, adhuc judicare. Et verò dum in eadem urbe hæc visio fieret, fuit sanè formidabilis terræ motus. *Idem p. 4. tit. 15. cap. 2. refert.* Anno 1399. decreverat Christus mundum in tres partes discerptum perdere, in cujus rei signum jusserat quendam agricolam tres panes quos habebat in fonte mergere. Accessit ergo fontem, facturus, quod erat imperatum; sed affuit ibidem specie matronæ Deipara, quæ inhibuit: ille rursus ac tertio redit ad Christum non procul consistentem; ac omninò jubetur ut panes demergat; accedit, & Virgo Christum, & orat nè merisionem urgeat, tandemque impetrat, ut solùm pars tertia submergeretur, simul agricolæ visionem exponit, mandatque, ut pænitentiam prædicet. Non vanam hanc visionem admiranda plurimorum conversio probavit. Anno tamen 1400. pestis adeo immanis supervenit, ut tertiam mortalium partem absorberit.

Ad propositum *Galatinus de arc. lib. 7. cap. 2.* Non solùm totus mundus amore B. Virginis conditus est, sed sustentatur, mundus enim ipse ob nostras pravas actiones nullo pacto consistere posset, nisi eum ipsa gloriosa Virgo suâ misericordiâ & clementiâ pro nobis orando sustineret.

5. Quia mundi Regina tranquillat.

Rem admirandam recitat Florentinorum Archiepiscopus *S. Antonin. historie tit. 17. ad annum 1190.* quam ipsam referunt *Guil. Catel. consil. Tollos. lib. hist. Comitum Tollos. & Rigordus Chronographus Regius in Reg. Fran. August. ad Annum 1183. & Vincent. Beluac. in spec. hist. lib. 30. Vet. edit.* Implacabiles discordiæ inter Regem Arragoniæ & Comitem S. Ægydij seu Tollosanum intervenerant, aderant multi qui partes componerent, nemini tamen celsit negotiū, comparet ergo Virgo nostra in Urbe Anitio seu Podiensi, quò causâ festi illius Assumptionis multi convenerant, humilis fortunæ viro, sed probo fabro lignario, seu carpentario, nomine Durando, eidemque imaginem sui tenentis Filiolum tradit depictam in charta, limbum rotundum ambigebat hæc scriptura. *Agnus Dei qui tollis peccata mundi dona nobis pacem.* Adjecit Virgo mandatum, ut accederet prædictos Principes faber, eosque componeret, & tantum dedit successum, ut ad ejus verba pacem jurarent, & sigillis plumbeis imaginem impressam funiculis lineis aslutam ex consilio fabri deportarent. Jussit præterea Virgo hanc imaginem Episcopo dari ut ille prædicaret, qui vellent pacem